

Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla pacjenta

LIGNOCAINUM HYDROCHLORICUM WZF 1%, 10 mg/ml roztwór do wstrzykiwań
Lidocaini hydrochloridum monohydricum

LIGNOCAINUM HYDROCHLORICUM WZF 2%, 20 mg/ml roztwór do wstrzykiwań
Lidocaini hydrochloridum monohydricum

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki

1. Co to jest lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2%
3. Jak stosować lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2%
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2%
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% i w jakim celu się go stosuje

Lidokaina jest lekiem miejscowo znieczulającym i przeciwaritmicznym, podawanym przez lekarza. Działa przez hamowanie wytwarzania i przewodzenia bodźców we włóknach nerwowych oraz w układzie przewodzącym serca.

Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% stosuje się:

- w znieczuleniu regionalnym - nasiękowym, w blokadach nerwów, pni nerwowych i splotów nerwowych, podpajęczynówkowym, zewnątrzoponowym - w chirurgii ogólnej, urologii, ortopedii, ginekologii, położnictwie, ponadto w różnych procedurach diagnostycznych i terapeutycznych;
- w komorowych zaburzeniach rytmu serca (przedwczesnych skurczach komorowych, częstoskurczu komorowym), zwłaszcza w przebiegu ostrego zawału mięśnia sercowego lub po przedawkowaniu glikozydów nasercowych.
- w leczeniu bólu w okresie okołoperacyjnym, jako składnik analgezji prewencyjnej (zapobiegawczej) i analgezji multimodalnej (wielokierunkowej).
- w leczeniu bólu neuropatycznego, jako lek drugiego rzutu.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2%

Kiedy nie stosować leku Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2%:

- jeśli pacjent ma uczulenie na lidokainę lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6);
- jeśli u pacjenta wystąpiło w przeszłości uczulenie na inne leki miejscowo znieczulające;
- jeśli występują przeciwwskazania do wykonywania poszczególnych technik znieczulenia, zwłaszcza podpajęczynówkowego i zewnątrzoponowego - o tym zdecyduje lekarz.

Infuzja dożylna lidokainy stosowanej w leczeniu bólu w okresie okołoperacyjnym jest przeciwwskazana jeżeli jednocześnie stosowane jest znieczulenie regionalne, szczególnie takie, w którym podaje się lek znieczulenia miejscowego w bolusie lub w dużych dawkach (np. znieczulenie zewnątrzoponowe, znieczulenia pni i splotów nerwowych).

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed rozpoczęciem stosowania leku Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% należy omówić to z lekarzem lub farmaceutą.

Pacjent powinien powiedzieć lekarzowi, jeśli:

- choruje na serce, ma nadciśnienie - zwłaszcza ciężkie;
- choruje na choroby neurologiczne, takie jak zaburzenia nerwowo-mięśniowe, stwardnienie rozsiane, porażenie połowicze, porażenie poprzeczne;
- ma problemy z wątrobą;
- ma zaburzenia krwi (zmniejszoną objętość krwi krążącej);
- ma zaburzenia gospodarki wodno-elektrolitowej (objawy to: suchości w ustach, pragnienie, osłabienie, stan letargiczny, senność, niepokój ruchowy, drgawki, dezorientacja, bóle i skurcze mięśni, męczenie się mięśni, niedociśnienie, skąpomocz, przyspieszone bicie serca, nudności i wymioty).

Znieczulenia są wykonywane przez lekarza znającego technikę przeprowadzania zabiegów i przeszkolonego w zakresie diagnostyki oraz leczenia przedawkowania lidokainy.

Podczas podawania leku Lignocainum hydrochloricum WZF 1% lub Lignocainum hydrochloricum WZF 2% lekarz:

- zapewni dostęp do aparatury resuscytacyjnej, tlenu i niezbędnych leków oraz podejmie właściwe działania w przypadku wystąpienia komplikacji;
- będzie stale monitorował czynność serca i oddech, stan świadomości i inne czynności życiowe.

Po wielokrotnym podawaniu lidokainy może dojść do wystąpienia objawów toksycznych - patrz punkt 4. ulotki.

W przypadku podania podpajęczynówkowego dużej dawki leku mogą wystąpić ciężkie zaburzenia układów krążenia i oddechowego.

Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi o wszystkich lekach stosowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje stosować.

Należy powiedzieć lekarzowi, jeśli pacjent stosuje leki:

- przeciwpadaczkowe, np. fenytoinę;
- przeciwartmyczne;
- przeciwnadciśnieniowe, np. propranolol;
- na chorobę wrzodową żołądka i dwunastnicy, np. cymetydynę.

Duże dawki lidokainy mogą nasilać działanie leków zwiotczających (np. suksametonium).

Lidokaina podawana dożylnie może nasilić działanie analgetyczne leków przeciwbólowych stosowanych w monoterapii. Okołooperacyjne zastosowanie lidokainy zmniejsza zapotrzebowanie na opioidy.

Ciąża i karmienie piersią

Jeśli pacjentka jest w ciąży lub karmi piersią, przypuszcza że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko, powinna poradzić się lekarza lub farmaceuty przed zastosowaniem tego leku.

O zastosowaniu leku podczas ciąży i karmienia piersią zdecyduje lekarz.

Prowadzenie pojazdów i obsługa maszyn

Wpływ lidokainy na zdolność prowadzenia pojazdów i obsługi maszyn zależy od rodzaju przeprowadzanego zabiegu oraz zastosowanej dawki leku.

Nie należy prowadzić pojazdów i obsługiwać maszyn przez minimum 24 godziny od momentu zakończenia zabiegu z użyciem lidokainy.

Lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% zawiera sól

Lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% zawiera 2,75 mg sodu w każdym ml roztworu.

Ampułki 2 ml:

Lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% zawiera 5,5 mg sodu (głównego składnika soli kuchennej) w każdej ampułce (2 ml roztworu). Odpowiada to 0,28% maksymalnej zalecanej dobowej dawki sodu w diecie u osób dorosłych.

Fiolki 20 ml:

Lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% zawiera 55 mg sodu (głównego składnika soli kuchennej) w każdej fiołce (20 ml roztworu). Odpowiada to 2,75% maksymalnej zalecanej dobowej dawki sodu w diecie u osób dorosłych.

Lek Lignocainum hydrochloricum WZF 2% zawiera 2,36 mg sodu w każdym ml roztworu.

Ampułki 2 ml:

Lek Lignocainum hydrochloricum WZF 2% zawiera 4,72 mg sodu (głównego składnika soli kuchennej) w każdej ampułce (2 ml roztworu). Odpowiada to 0,24% maksymalnej zalecanej dobowej dawki sodu w diecie u osób dorosłych.

Fiolki 20 ml:

Lek Lignocainum hydrochloricum WZF 2% zawiera 47,2 mg sodu (głównego składnika soli kuchennej) w każdej fiołce (20 ml roztworu). Odpowiada to 2,36% maksymalnej zalecanej dobowej dawki sodu w diecie u osób dorosłych.

Lek może być rozcieńczany w 0,9% roztworze chlorku sodu. Zawartość sodu pochodzącego z rozcieńczalnika powinna być brana pod uwagę w obliczeniu całkowitej zawartości sodu w przygotowanym rozcieńczeniu leku. W celu uzyskania dokładnej informacji dotyczącej zawartości sodu w roztworze wykorzystanym do rozcieńczenia leku, należy zapoznać się z ulotką dla pacjenta stosowanego rozcieńczalnika.

U pacjentów ze zmniejszoną czynnością nerek należy uwzględnić zawartość sodu w leku gotowym do podania.

3. Jak stosować lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2%

Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% podaje lekarz.

Dawki leku lekarz dostosowuje do ogólnego stanu pacjenta, jego wieku, masy ciała, chorób towarzyszących, rodzaju zabiegu, znieczulenia oraz zastosowanych leków.

Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% można stosować dożylnie, nasiękowo, podpajęczynówkowo i zewnątrzoponowo.

Zastosowanie większej niż zalecana dawki leku Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2%

Przedawkowanie może wystąpić w przypadku podania leku bezpośrednio do naczynia krwionośnego czy też w okolicę bogato unaczynioną, lub po przekroczeniu dawki dopuszczalnej. Objawy przedawkowania podano poniżej w punkcie 4. „Możliwe działania niepożądane”.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Jeśli u pacjenta wystąpią pierwsze objawy nadwrażliwości (np. obrzęk twarzy, warg, języka, gardła, powodujący trudności w oddychaniu lub przełykaniu), należy natychmiast powiedzieć o tym lekarzowi. Objawy takie występują bardzo rzadko. Lekarz oceni wówczas stopień nasilenia objawów i zdecyduje o dalszym postępowaniu.

Działania niepożądane lidokainy najczęściej występują w wyniku przekroczenia dopuszczalnych stężeń w płynach ustrojowych, np. skutkiem przedawkowania, zaburzeń wchłaniania, rozmieszczania, przemian i wydalania lub zastosowania niewłaściwej techniki wstrzykiwania.

Bardzo rzadko (rzadziej niż u 1 na 10 000 osób):

- reakcje alergiczne (zmiany skórne, pokrzywka, obrzęki);
- brak czucia, niemożność wykonywania ruchów (paraliż).

Częstość nieznana (nie może być określona na podstawie dostępnych danych):

- objawy anafilaktoidalne (objawy podobne do alergicznych, jednak o innym mechanizmie powstawania);
- metaliczny smak w ustach;
- uczucie oszołomienia;
- pobudzenie;
- niepokój;
- euforia;
- drżenia mięśniowe;
- senność;
- zaburzenia świadomości;
- bóle i zawroty głowy;
- szumy uszne;
- uczucie gorąca, chłodu lub odrętwienia;
- utrata świadomości;
- drgawki;
- zmniejszenie ciśnienia krwi;
- zwolnienie czynności serca, w skrajnie ciężkich przypadkach prowadzące do zatrzymania akcji serca;
- nasilone trudności z oddychaniem, w skrajnie ciężkich przypadkach prowadzące do zatrzymania oddechu;
- zaburzenia widzenia;
- nudności, wymioty.

Po dożylnym zastosowaniu lidokainy w analgezji multimodalnej (wielokierunkowej) najczęściej występowały: senność, uczucie zmęczenia, nudności, drętwienie warg, metaliczny smak w ustach i zawroty głowy.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Al. Jerozolimskie 181C

02-222 Warszawa

Tel.: + 48 22 49 21 301

Faks: + 48 22 49 21 309

Strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl>

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.

Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2%

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na pudełku oraz ampułce lub fiolce po: EXP. Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Zapis na opakowaniu po skrócie EXP oznacza termin ważności, a po skrócie Lot oznacza numer serii.

Przechowywać w oryginalnym opakowaniu w celu ochrony przed światłem, w temperaturze poniżej 25°C. Nie zamrażać.

Po pobraniu pierwszej dawki niezużyta w ciągu 24 godzin zawartość fiolki należy zniszczyć.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1%

- Substancją czynną leku jest lidokainy chlorowodorek jednowodny. Każdy ml roztworu zawiera 10 mg lidokainy chlorowodoru jednowodnego. Każda ampułka (2 ml roztworu) zawiera 20 mg lidokainy chlorowodoru jednowodnego. Każda fiolka (20 ml roztworu) zawiera 200 mg lidokainy chlorowodoru jednowodnego.
- Pozostałe składniki to: sodu chlorek, sodu wodorotlenek 10% (do ustalenia pH), woda do wstrzykiwań.

Co zawiera lek Lignocainum hydrochloricum WZF 2%

- Substancją czynną leku jest lidokainy chlorowodorek jednowodny. Każdy ml roztworu zawiera 20 mg lidokainy chlorowodoru jednowodnego. Każda ampułka (2 ml roztworu) zawiera 40 mg lidokainy chlorowodoru jednowodnego. Każda fiolka (20 ml roztworu) zawiera 400 mg lidokainy chlorowodoru jednowodnego.
- Pozostałe składniki to: sodu chlorek, sodu wodorotlenek 10% (do ustalenia pH), woda do wstrzykiwań.

Jak wygląda lek Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% i co zawiera opakowanie

Roztwór jest bezbarwny i przezroczysty.

Opakowanie stanowi 10 ampulek po 2 ml lub 5 fiolek po 20 ml w tekturowym pudełku.

Podmiot odpowiedzialny i wytwórca

Podmiot odpowiedzialny

Zakłady Farmaceutyczne POLPHARMA S.A.
ul. Pelplińska 19, 83-200 Starogard Gdański
tel. + 48 22 364 61 01

Wytwórca

<tylko dla fiolek>

Warszawskie Zakłady Farmaceutyczne Polfa S.A.
ul. Karolkowa 22/24, 01-207 Warszawa

<tylko dla ampulek>

Zakłady Farmaceutyczne POLPHARMA S.A.
ul. Pelplińska 19, 83-200 Starogard Gdański

Data ostatniej aktualizacji ulotki: grudzień 2024 r.

Informacje przeznaczone wyłącznie dla fachowego personelu medycznego:

LIGNOCAINUM HYDROCHLORICUM WZF 1%, 10 mg/ml roztwór do wstrzykiwań

Lidocaini hydrochloridum

LIGNOCAINUM HYDROCHLORICUM WZF 2%, 20 mg/ml roztwór do wstrzykiwań

Lidocaini hydrochloridum

Lignocainum hydrochloricum WZF 1% lub Lignocainum hydrochloricum WZF 2% nie zawierają środków konserwujących.

Lignocainum hydrochloricum WZF 1% i Lignocainum hydrochloricum WZF 2% można stosować dożylnie, nasiękowo, podpajęczynówkowo i zewnątrzoponowo.

Instrukcja otwierania ampulki

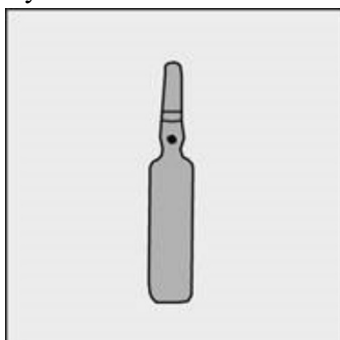
Przed otwarciem ampulki należy upewnić się, że cały roztwór znajduje się w dolnej części ampulki. Można delikatnie potrząsnąć ampulką lub postukać w nią palcem, aby ułatwić spłynięcie roztworu. Na każdej ampulce umieszczono kolorową kropkę (patrz rysunek 1.) jako oznaczenie znajdującego się poniżej niej punktu nacięcia.

- Aby otworzyć ampulkę należy trzymać ją pionowo, w obu dłoniach, kolorową kropką do siebie - patrz rysunek 2. Górną część ampulki należy uchwycić w taki sposób, aby kciuk znajdował się powyżej kolorowej kropki.

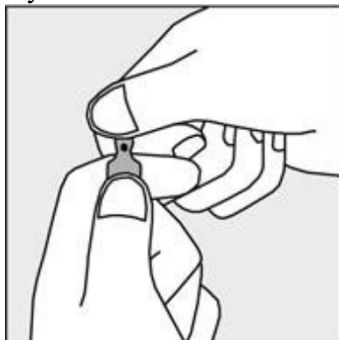
- Naciśnąć zgodnie ze strzałką umieszczoną na rysunku 3.

Ampulki są przeznaczone wyłącznie do jednorazowego użytku, należy je otwierać bezpośrednio przed użyciem. Pozostałą zawartość niez użytogo leku należy zniszczyć zgodnie z obowiązującymi przepisami.

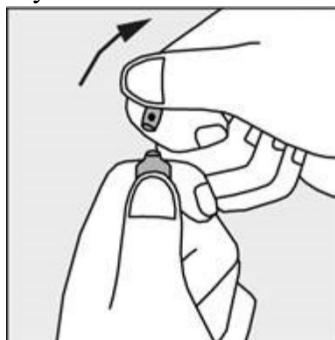
Rysunek 1

Rysunek 2

Rysunek 3

Dawkowanie

Lek można stosować dożylnie, nasiękowo, podpajęczynówkowo i zewnątrzoponowo.

Znieczulenie regionalne

Maksymalna dawka jednorazowa lidokainy dla dorosłego pacjenta wynosi 200 mg (4,5 mg/kg mc.) (mc. = masy ciała). Podane dawki mają charakter orientacyjny i dotyczą osób dorosłych, w dobrym stanie ogólnym, bez chorób współistniejących.

U dzieci nie należy przekraczać dawki 3 mg/kg mc. Lidokainę należy dawkować indywidualnie, kierując się masą ciała i stanem ogólnym pacjenta. W trakcie znieczulenia pacjenta należy nadzorować oraz monitorować czynności życiowe.

Siła i czas działania lidokainy zależą od stężenia i objętości zastosowanego roztworu. Zwiększenie objętości i stężenia przyspiesza, wydłuża i nasila działanie miejscowo znieczulające.

Lidokainę, podobnie jak inne środki miejscowo znieczulające, należy podawać powoli, po uprzednim wykonaniu próby aspiracji, co pozwala uniknąć niezamierzonego podania donaczyniowego.

Podczas wykonywania znieczulenia zewnątrzoponowego podanie zasadniczej dawki środka znieczulającego należy poprzedzić dawką testową (3 do 5 ml chlorowodorku lidokainy z dodatkiem adrenaliny). Po omyłkowym, donaczyniowym podaniu dawki testowej zawarta w niej adrenalina wywołuje wyraźne przyspieszenie czynności serca. Dlatego przez 5 minut po podaniu należy obserwować zapis EKG na ekranie monitora. Negatywny wynik testu uprawnia do wstrzyknięcia (z szybkością 25 do 50 mg/min) pozostałej dawki środka znieczulającego. W tym czasie należy utrzymywać stały, słowny kontakt z pacjentem i jeżeli pojawią się nawet łagodne objawy przedawkowania, należy natychmiast przerwać podawanie. Dawka testowa pozwala również uniknąć niebezpieczeństw związanych z niezamierzonym, podpajęczynówkowym wstrzyknięciem leku z następowym całkowitym znieczuleniem rdzeniowym.

Odstępy między kolejnymi, podawanymi zewnątrzoponowo dawkami leku nie powinny być krótsze niż 90 minut.

Maksymalna dawka lidokainy podawana w trakcie blokady okołoszyjkowej (podczas porodu i w ginekologii) nie powinna przekraczać 200 mg co 90 min.

Należy zawsze stosować najmniejsze skuteczne dawki lidokainy, aby ograniczyć ryzyko przedawkowania. Lek można rozcieńczać 0,9% roztworem chlorku sodu.

Stężenie leku	Rodzaj znieczulenia	Dawka maksymalna
0,5 do 2%	Znieczulenie nasiękowe	Do 200 mg
0,5 do 2%	Blokady pni i splotów nerwowych	Do 200 mg
0,5 do 2%	Znieczulenie zewnątrzoponowe	Do 200 mg
1 do 2%	Znieczulenie podpajęczynówkowe	Do 80 mg (1,5 do 4 ml)

0,5 do 1%	Znieczulenie odcinkowe dożylnie	Do 200 mg
-----------	---------------------------------	-----------

Zaburzenia rytmu serca

W celu leczenia zaburzeń rytmu u osób dorosłych podaje się dożylnie lidokainę w jednorazowej dawce wynoszącej od 50 do 100 mg, lub w dawkach podzielonych po 25 do 50 mg na minutę. Jeśli początkowa dawka nie była skuteczna, kolejną (50 do 100 mg) można podać po upływie 5 minut. Nie należy przekraczać dawki 200 do 300 mg w ciągu godziny.

U chorych z tendencją do nawrotów zaburzeń rytmu lub opornych na działanie doustnych leków przeciwaritmicznych można zastosować ciągłą infuzję dożylną lidokainy z szybkością od 1 do 4 mg/min (20 do 50 µg/kg mc./min) pod stałą kontrolą EKG. Infuzję należy przerwać, gdy ustąpią zaburzenia rytmu lub pojawią się objawy przedawkowania. U osób w wieku podeszłym należy dawkę dostosować do ogólnego stanu pacjenta.

Natomiast zaburzenia rytmu serca u dzieci leczy się lidokainą podawaną dożylnie w dawce 0,8 do 1 mg/kg mc., którą w razie potrzeby można powtarzać do łącznej dawki 3 do 5 mg/kg mc. Lidokainę można również podawać w ciągłej infuzji dożylniej z szybkością 10 do 50 µg/kg mc./min.

Leczenie bólu w okresie okołoperacyjnym

Lidokaina podawana dożylnie w okresie okołoperacyjnym jest stosowana u pacjentów dorosłych jako adiuwant w terapii multimodalnej (wielokierunkowej) i w analgezji prewencyjnej (zapobiegawczej). Lidokainę podaje się dożylnie w zabiegach operacyjnych z niewielkim do znacznego i rozległego urazu tkanek.

Zazwyczaj stosowane dawkowanie:

- dawka nasycająca 1,5 mg/kg mc. podawana w bolusie, a następnie wlew ciągły 1,5 do 3 mg/kg mc./godz. w infuzji dożylniej w trakcie operacji; zalecane jest rozpoczęcie podawania lidokainy 30 minut przed indukcją znieczulenia, jednak nie później niż w czasie indukcji znieczulenia;
- w okresie pooperacyjnym: 1 do 3 mg/kg mc./godz. w infuzji ciągłej przez 24 do 48 godz.

Jeśli u pacjenta lidokaina stosowana jest jednocześnie jako lek znieczulający miejscowo (nasiękowo), np. w celu ostrzyknięcia przewidywanej linii cięcia oraz w infuzji dożylniej, całkowitą dawkę lidokainy należy zmniejszyć.

Jeśli istnieje taka konieczność, infuzję dożylną lidokainy można rozpocząć 4 do 8 godzin po podaniu ostatniej dawki (w bolusie) leku stosowanego w znieczuleniu regionalnym. W przypadku nieudanego znieczulenia zewnątrzoponowego, po zatrzymaniu infuzji ciągłej do przestrzeni zewnątrzoponowej i bez podania dawki do przestrzeni zewnątrzoponowej w bolusie, ciągła infuzja dożylna lidokainy może być rozpoczęta natychmiast, ale bez podania dożylnego w bolusie.

Dawkę lidokainy należy zmniejszyć w stanach, w których może dojść do zwiększenia wolnej frakcji leku w surowicy - kwasicy, hiperkapnii, hipoksji, hipoproteinemii oraz zaburzeń funkcji wątroby i (lub) nerek. U pacjentów z niewydolnością krążenia, wątroby i (lub) nerek należy zmniejszyć dawkę lidokainy i monitorować czynność układu krążenia.

Leczenie pacjentów z bólem neuropatycznym

Dorośli

Infuzja ciągła dożylna w dawce 3-5 mg/kg mc. przez minimum 30 minut, ale nie dłużej niż 6 godzin, raz na dobę.

Uwaga: lek wykazuje niezgodność i nie powinien być mieszany w jednej strzykawce z roztworami zawierającymi wodorowęglan sodu oraz innymi roztworami o odczynie zasadowym.